

גיליון קמ"ו
במדבר תשפ"ב

אמונה

בזרכו

מרבן של כל בני הגולה
מרן הדרך אמונה זיע"א

חיתומה של תקופה – בפילוק אור העולם

חקק נגענוע - תלמידו הגאון ר' יששכר ברוך גולדנטל מרבני המכון

יקרת הזמן

ומרבני קוה"ק זיע"א נלמד יקרת הזמן, ועל זה כל משאלתו ובקשתו לדעת כל התורה ושלא יופרע בלימודו, תלמוד תורה כנגד כולם, ומ"מ כל האומר אין לי רק תורה ג"כ תורה אין לו (יבמות ק"ט ע"ב), ושאמרו לו שיברח לצפת כל השנה כי שם לא מופרע כ"כ, השיב שצריך ג"כ עמוד החסד, וכמבואר בגמרא סוכה (מ"ט ע"ב) דיש תורה של חסד ויש שאינה של חסד, אלא תורה לשמה היא תורה של חסד, ואיכא דאמרי תורה ללמדה לאחרים היא תורת חסד.

וכן רבינו זיע"א, כל ימיו העמיד עצמו בתורת חסד ללמדה לאחרים, ע"י החובות ידע כל התורה וספורתי בתורה שבכתב ותורה שבע"פ, ובספריו הקדושים בכל חלקי התורה.

ספריו ותשובותיו בכל חלקי התורה

בפרט שזכה בס"ד כמשנה ברורה תורת זרעים, וספריו על הרמב"ם ומסכתות קטנות, שהיו כמת מצוה, והפליאו גדולי ישראל בדור אחרון שספריו כספרי אחד מן הראשונים (כך התבטא החזון יחזקאל על טעמא דקרא), בחינת "סיני" נתגלה בגיל ל' בספרו המאיר "קרית מלך" מקורי הרמב"ם שלא נגלו בנושאי כלים, ובספרו נחל איתן בחינת "עוקר הרים", ואחרון בספר "דרך אמונה" שהתבטא רשכבה"ג מרן הגריש"א זצוק"ל, שהוא נס להתנוסס שזכה דורינו וזכה רבינו זיע"א להפליא.

וכ"ז ראה בשחר ימי חורפו דודו רבינו הגדול רשכבה"ג מרן החזון איש זיע"א, שכבר אז הפליא לכתוב עליו" מרא דכולא תלמודא", ורבו רשכבה"ג מרן אבי עזרי צוק"ל בדין לפני למעלה מ"ג שנים לאאמו"ר זצ"ל שרבינו יהיה סנדק – דגדול הדור יהיה, וברבים בלויית אביו מרנא הקה"י צוק"ל אמר: "הניח בן כמותו".

ובכנס דגל התורה שחיכה לרבינו זיע"א ואמר שנמצא כאן עימנו האדם הגדול ביותר ששואלין בכל מקום הלכה ואומרה (שבת קי"ד ע"א) ובשולחן ערוך (יו"ד סימן ש"מ).

ושם בש"ך דבזמנינו מקלים בקריעה דבעי אפילו במסכתא דכלה, ועיין בהספידו של החיי אדם על מחותנו אדונינו הגר"א זיע"א, (נדפס בספר שערי רחמים), דעליו על הגר"א שידע בכל מקום אפילו במסכתא דכלה, וכל התורה היתה ערוכה ושמורה עמו בכל, עד שהיה עונה תוך כדי דיבור בוודאי מחויבים הכל לקרוע עליו, אף אלו שלא למדו ממנו, וכזאת נימא בדין לפי ערך דורינו על רבינו, וכפי שהעידו בו גדולי ישראל, שהוא התורה בעצמה.

הנה לא עת ספוד כעת ולא עת לבכות שלושים יום קודם החג אסורין במספד ובכי, (עי' כלי יקר חיי שרה, שאצל כל אדם בכי קודם הספד, ואצל הצדיקים ככל שעובר הימים ניכר יותר החיסרון, "הספד" אותיות "הפסד", וכוונתו כמו שאמרו (מגילה דף ט"ו ע"א) צדיק אבד לדורו אבד, משל לאדם שאבדה לו מרגלית, ועי' פנים יפות, שם, דביאר מה שאמרו חז"ל (מו"ק כ"ה ע"א ועוד), חכם שמת הכל כקרוביו וז"ל: אמנם הטעם בזה שנשמת החכם כוללת נשמת דורו, והם נאצלים מנשמתו, ומטעם זה התלמידים נקראו בנים ויחויב בהן האבל מצד הקורבה, עכ"ל).

האיר העולם בתורתו ודרכיו עד הגה"ש בקרוב למרות השבר הגדול, חשך עולם בעדינו ונוטל כבוד מבית חיינו, הוסרה הנזר והורם ממנו העטרה, לוקח עטרת ראשינו רוח אפינו משיח ד', אשר אמרנו בצילו נחסה ונחיה, עד ביאת ינון, ועד בכלל, ולא זכינו, אבל בדרכו אמונה, ובמשנתו הטהורה והברורה לאורו נסע ונלך, וגדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן, (חולין דף ז' ע"ב).
ונסתלק ע"פ ד' בפתע פתאום, שלא הי' העת לעצור ע"י תפילה, וכך אמר מרן צוק"ל בסילוקה של הרבנית ע"ה, והגה"צ ר' דן סגל שליט"א אמר שזה חלק מתהליך לקרב הגאולה השלימה, ועיין טעמא דקרא על קהלת "עת למות", בערב שבת אחרי חצות דמזומן לחיי עולם הבא, כמבואר בכתובות (ק"ג ע"ב), וכן במוצאי יום כיפור, וכן במוצאי פורים דטפי מיוכ"פ כמבואר בהאריז"ל ואכמ"ל.

אבל יחיד, לקו והגליון

ובפרט אבל יחיד עשי לך, זכינו שבועיים קודם סילוקו של רבינו קוה"ק רשכבה"ג זיע"א, נר ד' טרם יכבה, ולמרות חולשתו הנוראה, בירך בפה קדשו לבני שהחל לשמוע שידוכין, לא בו"ה אלא בקרוב (והתארס שבוע אח"כ, ב"ה).

ועל דבר הקו דרך אמונה שמח ועודד להוציא ולדלות בתורה שבכתב ובע"פ, ונתבשר שכבר ענינו יחד עם תלמידיו הגדולים הרבנים המשיבים שליט"א, למעלה מעשרים ושב אלף תשובות, במשנתו ותורתו, השיב וענה "ברכה והצלחה", לא בר"ת בו"ה, וזה שרצה להראות חיבת הקודש, כמו שמיד שהחל לפני י' שנים לומר בראשי תיבות בו"ה שלחנו אליו מכתב שעם ישראל צמאים לפחות לשתי מילים כוללות הכל ברכה והצלחה, והשיב לי בכי"ק רבינו צוק"ל, חבל לי על הזמן, ונוטריקון דאורייתא, (עי' שבת ק"ה ע"א).

סיפר הרב אורי טיגר שליט"א שהכין קודם השקיעה מכתב, ורבינו לא הסכים לחתום בלילה דשקר התאריך, ותקצר היריעה מהכיל כל הסיפורים והעובדות שיש בדבר זה מרבינו הגדול צוק"ל.

כן ראו כל הדור ותמהו, איש פלא, קדוש מרחם, שראה הקב"ה ירידת הדור האחרון, ושתל נשמת מרן רבינו זיע"א, קדוש הוא, בחיתום הדורות, דור עקבתא דמשיחא, שלא כפי ערך הדור, לעצור הירידה, ולרומם, ולקומם, עדת מי מנה, (כמש"כ הגה"ק רא"ב וסרמן זיע"א בקובץ מאמרים בשם רבו קדוש ד' הסבא קדישא מרן הח"ח זיע"א).

רבינו הקדוש שלט בתורה ישר והפוך, כעין שאמר הנפש החיים על רבו אדונינו הגר"א, וזה נודע מפירוש בטעמא דקרא כי תצא על גט, ויש כמה ספרים שנתחברו על מאמרים כאלו בשם חז"ל, ורבינו מצא מקורות עלומים שלא כתוב בכל חז"ל, רק באיזה מדרש לא ידוע).

עטור בג' עמודי העולם

עמוד התורה, שמכוחה העמיד עצמו להיות "שר התורה", ומכוחה להיות "עמוד התורה", "עמוד העבודה", "עמוד החדש", של זה הדור האחרון, ואין גדול ממנו, בעל הדרך אמונה, מעתיק שמועת רבותיו דודו מרן החזו"א זיע"א, ותורת אב (כדאיתא בירושלמי בשבת (פי"ט ה"ו) כל תורה שאין לה בית אב אינה תורה), של אביו הקהילות יעקב זיע"א.

"גדול המתמידים", ונזר השקדנים, שהשיב דבר ה' זו הלכה, לרבות ולאלפים, מה שאין זכור כמוהו, דורות, והכל בכריות הדעת, במיעוט מילי, המכיל את המרובה, רב רבנן עטרת תפארת חמדת כל ישראל, גאון עוזינו, נזר תפארתינו, פאר הדור והדורות האחרונים, יש מגדו"י שדימוהו בחלקים מסוימים לרבינו האור שמח ויש לרוגוצ'ובר, ויש שהפליגו עד שגם בדורות רבותינו הגר"א והחת"ס זיע"א היה נחשב מאד.

ויבאו כל ישראל לשאול מפה קדשו, הקרובים והרחוקים, עד גויי הארצות, ראשיהם ונשיאיהם, כדאיתא באבות רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא כדאי הוא לו שכל העולם כולו כדאי הוא לו נקרא רע אוהב את המקום, אוהב את הבריות, ומלבשתו ענווה ויראה ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן, ומרחקתו מן החטא ומקרבתו לידי זכות, ונהנין ממנו עצה ותושיה, בינה וגבורה, ונותנת לו מלכות ממשלה, וחקור דין, ומגלין לו רזי תורה, ונעשה כמעייין המתגבר, וכנהר שאינו פוסק והווה צנוע ואורך רוח, ומוחל על עלבונו, ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים, ודבר ה' בפיו, כפשו"כ.

וכידוע שנקרא מש"ה והיראה, ואמר שרואה תוך רגע על הפנים, אם אדם יר"ש, ומצאתי שכ"כ בפירושו הקדוש, לסדר רזיאל המלאך, עיי"ש דכל חכם מתגדל בכח התורה והוא שופט דורו בזה ובבא, ומכיר על פני הבאים אצלו מי הצדיק ומי רשע, מי רמאי ומי אומר אמת, עיי"ש ומבהיל.

אהבתו להשי"ת ותורתו והכל שאב מהתורה

וכן אמר שמתפלל רק לדביקות בתורה ונותנה, ממילא מה ששמים בפיו מן השמיים, כאשר יבוא איש לשאול בדבר איש אלוקים "האורים ותומים" של דורינו, כי כולו דבוק בו יתברך, בבחינת ישראל ואורייתא וקוב"ה חד, בלא שום מחיצה וחציצה.

כמש"כ בספר הקנה (המיוחס לר"נ בן הקנה) דאפילו מי שידוע כל התורה ומסיק שמעתא אליבא הלכתא, אבל ת"ח שזוכה לכתרה של תורה להיות אחד עמה שלא מכניס שום ידיעה ורצון ואהבה חוץ ממנה.

פיו קדוש ודיבורו הוא דיבורו של תורה, וממילא דבריו מתקיימים ומאמר פיהו דא גזירת אורייתא, אפילו במילי דחול, וכ"ש בברכותיו, וכמ"ש בספה"ק "ארחות יושר בערך אמת שמי שכל מחשבתו מעשיו ודבריו אמת, השי"ת מקיים דבריו שרק אמת יצא מפיהו.

דבר ד' בפיו בברכותיו ועצותיו

וכל אחד מאלפי רבבות עמך בית ישראל יש לו הסיפור שלו, והגוון האישי בזאת, מרבינו זיע"א, למשל בדין היה בזה בלי סוף, לדוגמא כמה חודשים אחרי החתונה באתי שיברך בזש"ק, ואמר בת תחילה סימן יפה לבנים וכן הווה, [בענין רוה"ק ראינו הרבה כגון באנו קודם בר מצוה לבני אמר מסתמא הכנתם על היס"ד בתפילין השאג"א וכו', ובאמת עד"ז התחלתי ללמוד עם בני].

אחרי זה באתי לבקש שוב ברכה, אמר כעת מגיע לכם בן, וכמובן שלא היה צריך בדיקה, ונולד הבן בדיוק שרבינו היה בבית הרפואה מעייני הישועה, ואאמו"ר זצ"ל ויתר שיקבל רבינו הסנדקאות, אמר רבינו יהיה עוד הרבה בנים, ואח"כ נלד עוד ב' בנות.

אמר סגולתו ע"פ הגמ' בשבועות (י"ח ע"ב) להבדיל על יין דיקא ולא על מיץ ענבים, עיין שערי אמונה דרבינו על פאה, שדן למה בסגולות חז"ל כה"ג לא רואים תמיד שמתקיים, ומתרץ או שעבירה מכבה מצווה, או דכאלו ניתן לו בן ונלקח, והנפק"מ דלתירוץ קמא לא יכפר עוון ופשע, כי עבירה כיבתה אור המצוה ואכמ"ל.

וכן אצלינו ידענו כל לידה, פעם ראו בעיה כביכול יש ברגלים ופעם בכליות, בראשון הגיב שטויות הם לא יודעים וכו', ופעם אחת שאין לחשוש לדבריהם ותתפללו, כי לפעמים נגזר פחד כדי לקרב הלב בתפילה אליו יתברך, ובסוף ב"ה הכל כשורה והרופאה לא האמינה, וכידוע מה שהעיד הר"ח צ'ולק והד"ר ר' משולם הרט, שאצל רבינו צוק"ל ראו כל הרופאים הגדולים שדבריו וברכותיו פועלים למעלה מן הטבע, מה שאומר כך ד' עושה ואכמ"ל.

רק עוד איזה גרגיר פעם באחד הלידות שאלתיו אם לבוא לשב"ק לב"ב כיון שאולי יהיה בשבת הלידה, ועוד אם להתפלל שלא יהיה בשבת כמש"כ בספר חסידים, ותמיד היה עונה כן, אבל הפעם השיב כיוון דנגזר שיהיה בשבת לא יעזור להתפלל, ובאמת ידענו אשר יצא מפיו קדוש, וכך הווה ונולד בשבת, וכן הרבה כיו"ב, וכן שמעתי ממור"ר הגר"מ שפירא זצ"ל שדבר ה' בפיהו, וידוע שכך אמר עליו רבו מרן הגרמ"י ליפקוביץ צוק"ל, ועוד גדו"י.

מדת אמת אצל מש"ה צוק"ל

ובענין מדת האמת של רבינו צוק"ל יש בזה אין ספור עובדות, רק אספר ממה שהנני נזכר כעת, (בס' מנחת נתן שבא עם גבירים שתרמו סכום עתק לכולל חזו"א ולפני שחזרו לחז"ל, ידע שרבינו לא יזכרם נכנס והזכיר שתרמו ורבינו אמר דהאמת שהזכירו לו שתרמו).

פעם אחרי ותיקין אמרתי שנשארתי בב"ב ואשאל רק קצת שאלות כי רבינו מיהר, (אז היה נוסע לסנדקאות), א"ל יש לך אלף שאלות רק כעת תקצר, אמרתי טוב נשאל ג' שאלות, זכיתי שכתלמיד יושב לפני רבו הושיבני, וענה על ג' השאלות, ואח"כ נזכרתי שיש לי עוד אחת שאלה דחופה, א"ל הפעם א"א כי אמרת רק שלוש, ויש בזה משום מדבר שקר תרחק (ע"ע בס' דעת נוטה ציצית תשובה קנ"ה שכתב כמדומה על הנהגת החזו"א כי כן הוא ראה תמיד, אבל אולי יש שראו פ"א אפילו אחרת, אז אינו אמת).

ואצלנו שזכינו לשמוע לו ולהתחמתן עד גיל כ' מאד שמח ובא עם הרבנית ע"ה לשבע ברכות וביטל קבלת קהל באותו יום, ושהצעתו לסדר קידושין אמר בענווה דברי הגמ' שכל שלא יודע בטיב גיטין וקידושין אל יתעסק עמהם, ושאלתי אותו וכי הראשי ישיבות יודעים יותר מרבינו, ענה שזה חשיבות של כבוד שצריך לתת לראשי הישיבות, אבל סנדקאות שזה מצוה לכן הולך.

וידוע כמה הקפיד על תורה בטהרה, להקפיד על טבילת עזרא בזמנינו, וכן עודד לבא לארה"ק שרק כאן התורה בטהרה בשלימותה, ואוירא דא"י מטהר מחכים, וזה מקרב הגאולה השלימה, ואכמ"ל שיש להאריך בכל זה טובא, בעבודות והנהגות שראינו בכ"ז.

ברכת החזו"א זיע"א על בני ברק

בענין ברכתו של החזו"א, על ב"ב שלא יפלו פצצות ולגבי דלא שלטא ביה עיין הרע, הראה לי פעם התוספתא בסוטה בשם רשב"י, הובא ג"כ ברמב"ן פר' ויגש (מ"ז י"ח), אם כיוון שמת יעקב אבינו חזר הרעב לישנו, ועוד כתב הרמב"ן שם בזה"ל: שנינו בספרי (עקב ל"ח) ויברך יעקב את פרעה במה ברכו שנמנע שני הרעב, אע"פ כן שלמו אחרי מיתתו וכו', רש"י אומר אין זה קידוש השם שדברי צדיקים קיימין בחייהן ונטלן לאחר מיתתן, עכ"ל.

יעו"ש שר"א ברשב"י הצדיק דברי רבי יוסי מדברי אביו רשב"י, דאדרבא שזה קידוש ה' שכל זמן שהצדיקים בעולם ברכה בעולם, נסתלקו מן העולם נסתלקה ברכה מן העולם, עכ"ל.

ולמעשה מכח זה בא רבינו והרגיע הציבור במלחמת המפרץ, שאז כבר יצא טבעו ושמו, (ואמר לי פעם בהזדמנות כתוב שבמדרש ריש התהילים מבואר, דאם נותן עצה לשם שמיים מתקיים דבריו, וג"כ היה מבקש לפני השינה שיתקבלו ברכותיו ועצותיו ששמו בפיו מן השמיים כי היה דבוק כ"כ בהש"ת, ואחד ששאלו אם ג"כ יכול לענות ע"פ מה ששמים בפיו, אמר לו רק אם ישתדל ללמוד בכל כוחו לש"ש), ועד גבול ב"ב נפל, בבנין אחרון של רמת גן.

ובאמת זוכרני בילדותי שכולם סמכו על הבטחתו ובאו לחסות בצילו הקדוש, ובאמת שבאותו זמן סיפר הגר"נ איינפלד זצ"ל שראה את פני רבינו ירוקות ושאל את הרבנית ע"ה למה, ואמרה היות שכולם סומכים על דבריו מקדים קודם עלות השחר ואומר כל הספר תהילים.

האם הברכה ג"כ לקרית ספר

ולנו אמר בקשר לעין הרע בקרית ספר, דב"ב עצמה זה מחלוקת תנאים במדרש הנ"ל, רק כדאי רשב"י לסמוך עליו בשעת הדחק, וממילא ב"ב החזו"א אמר ואפשר שסברתו קיימת ג"כ על קרית ספר שהיא כולה תורה, ואמר שהיא עיר שכולה טהורה, ובחורי קרי"ס צריכים להתעסק בטהרות כהכנה לביאת המשיח בקרוב, יבואו טהורים וכו', ואמר שצעירים ובחורים צריכים לדעת כל הש"ס, ולא יסתפקו במועט, וצייין הבית הלוי (בסי' קנ"ה) שד' הופך פניו ממי שיכול לדעת כה"ת ולא למד.

פעם הגיע לחנוך המים של שבת ביום ו' אחרי חצות ושאלנא שהקפיד הקה"י צוק"ל לא לצאת מבני ברק ער"ש אחר חצות, א"ל קרי"ס זה כמו שכונה בכני ברק, וכנראה ששנים אח"כ משום ענווה לא רצה לומר שבכוחו עומד ג"כ לברך ולגזור כן על ק"ס.

והנה כבר רואים מעת סילוקו שלראשונה בב"ב היה פיגוע נורא, "ומפני הרעה נאסף הצדיק", יש שני פירושים בחז"ל

וע"ז היה מתפלל רבינו כל יום שישכח מה שלא נוגע לתורה לא ידע הרחובות, אבל ידע רחבות גבולות הארץ כי זה נוגע לתורה, אותנו זכר כל פעם לפי המכתבים בד"ת של אותו שבוע,

פעם באתי אמר לי השבוע כתבת כמה מכתבים בנושא פלוני וענית על כולם, ועיין בהקדמת ספרו, על דיני כתובת קעקע, פתשגן הכתב, דאפשר למנות יחידים שיודעים כל התורה כדין הסנהדרין "חכם מופלא שראוי להורות לכל התורה כולה יש לבית דין לסמוך אותו לדון בכל, וכתב רבינו, וז"ל: והיינו משום שכל התורה כולה קשורה זה בזה, כמש"כ בתוספתא פ"ז דסנהדרין שכל התורה ענין אחד עכ"ל.

עיי"ש מה שמציין עוד בדבר זה שכל התורה בלולה ומחוברת זה מזה, וזה בצד זה, וכ"כ ב"ארחות יושר הפוך בה והפוך בה דכוליה ביה, הביא דהכל יכולים לדעת מהתורה הקדושה, ואי"צ לשום חכמה אחר וכך ראו אצל כל גדו"י למדו לשמה, ומזה ידעו הכל בכל מכל כל, ועיין בהקדמתו לשקל הקודש דג"כ חשבונות שצריכים לזה בכלל תלמוד תורה.

עמוד הענוה ומכבד לבריות מאידך

כישרון למה שנצרך לתורה, סיפר אחד שלמד עם רבינו דעד שבדק במחשבון, רבינו כבר חישבן, ומאידך בגמ"ח שהיה לו בכלל כדי לקיים מצוות הלוואה היה אומר לפי צבעם, לא הכיר צורת מטבע.

ושנצרך לכתוב ספר זה שקל הקודש על עניני קידוש החודש העמוקים, בא עד קרית ספר לידי"נ הרה"ג ר' משה הסגל שליט"א מח"ס מגיד הרקיע, ובאותו תקופה א"ל שלמד בסלבודקא והיה נוסע לב"ב, ורבינו לא ידע כן ואמר לנהגו המסור ר' ישעי' אפשטיין שליט"א, שיסע לקרית ספר, והרבנית שלו אמרה שהוא בכני ברק, חזרו לשם ועלה הנהג ר' ישעי' לסלבודקא לבדוק עם נמצא, ורבינו הזהירו לבל יטריחו ואם נמצא הוא יעלה אצלו כי הוא צריך לו כעת.

וא"ל הרב הסגל גודל ענותנותו של רבינו שבאותה תקופה שהיה בא לק"ס להיות סנדק שאז היה נוסע לכל הארץ, היה עולה אצלו הביתה לדון וללמוד בנושאים אלו שכתב אז ספרו הגדול והמופלא בענינים אלו.

ובגודל ענווה של רבינו ידוע שהפליא מרן אילת השחר צוק"ל שכולם צריכים לו וכ"כ עניו, ואם נבוא רק בזה להאריך תקצר היריעה מהכיל, וכן בכל המעלות ובפרט מש"כ בארחות יושר שכולם נאה דורש ונאה מקיים.

זוכרני בדידי איך שקרבני בדרך ענוה, נתן הרגשה כחבר, וכך אמר לרבנית ע"ה ששאלה אם מכירני שאני בן של אמו"ר זצ"ל השכן וכו', אמר בידידי, בטח "איז אחר", (תרגום: הוא חבר), וכך היה סוגר לי החליפה בחביבות, כדודו מרן החזו"א ומחמם ידי בחורף אחר ותיקין, והעלני כמה פעמים לעליית הגג, והרבנית ע"ה, א"ל אפי לי לא נותן לעלות, וכן שבאתי עם בני, בשביל היחס שאל מה לומד ואמר גיטין, שאל למה זה קודם לקידושין, וזה כדי לפתוח בשיחה ואח"כ הנחה וקירבו בדרכי הלימוד והעבודה בדרך העליה.

תורה בטהרה

רבינו עודד להתחמתן מוקדם והיה מקרב בחורים ומזרזם ע"ז, וא"ל שכיום לכולי עלמא ממ"נ צריך להתחמתן מוקדם, בגלל שיכול ללמוד אח"כ גם, ומי שלא לומד ודאי חייב להתחמתן משום הפריצות בדורינו, וג"כ הביא הגמ' דאין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף.

המקום הכי בטוח, וקרא ובא אחרונות לבוא לא"י דבחו"ל סכנה ברגע א', כמו שמקובל מאדונינו הגר"א זיע"א שיקח כמה דקות.

ועורר שילמדו הלכות שביעית, ובקרית ספר כבני ברק עודד שהכינו הכל כהלכה ע"י העיריה לקיים הלכות שמיטה, להכין פחי שמיטה וכו', ועיי"כ במוצאי שביעית נגאלין, ומלחמות בשביעית נמי אתחלתא דגאולה (עיי"ן מגילה דף י"ז ב).

נלך בדרכו אמונה עד אור בוקר בגאולה השלימה, במוצאי שביעית בן דוד בא ע"י ריבוי לומדיה ושומריה בקרוב, אכ"י"ר, ובתחילת הקורנה, הביאו קמי' רבינו לשאול אם כעת יבוא משיח מזה (עי' תוספתא תענית וילקו"ש שיר השירים ב, ד, שקודם ביאת משיח דבר גדול בעולם), והשיב שזה תלוי בנו, ה' עושה דברים בעולם לעוררנו, אבל אנו צריכים לבקש ולרצות ולהתפלל ע"ז בכ"י יבואו ובתחנונים הובילים.

ולשון קדשו בכת"ק כתב וז"ל: אם ירצו באמת כן יהיה, וציי"ן לנו רש"י והרד"ק בהושע (ג.ה.). דרק אחר שישבו בנ"י באחרית הימים לבקש בכל ליבם על מלכות שמיים דרך מלכות ב"ד ובנין ביהמ"ק אז נזכה בגאולה השלימה, בקרוב.

(כ"כ השל"ה הקדוש, והכלי יקר, ועוד), דאם איש שם על לב, ח"ו, שלא יראה ברעה שתבוא, כמו קודם השואה שאמר החזו"א שלקחו את גדולי עולם עמלי התורה שבאותו הדור, אבל אם מתעוררים כל זמן שהתעסקו באבלו של מתושלח לא בא המבול.

רבינו זיע"א: הכל מוכן לגה"ש, רק צריכים לרצות ולבקש זאת וכעת אנו ככה"נ עומדים לפני מלחמת עולם גרעינית, שכ"כ הלב אליהו (פר' יתרו) משם הח"ח זיע"א שמלחמת גוג ומגוג, ג' מלחמות, וראה ברוח קדשו וצפה מלחמת עולם הראשונה והשנייה, והשלישית הכי מסוכנת, ורבינו עולה בגימטריא רגלי מבושר, עיי"ן ח"ח עה"ת ששרה צחקה על לידת הבן, כך עמ"י באחרית הימים לא יהיה נבואה אבל חכם עדיף מנביא, יהיה אחד מגדולי ישראל שיעמוד ויכין עם ישראל לשוב בתשובה ולבוא לארץ הקודש.

וכמו שאמר לי רבינו הפסוק שאמר מרנא ורבנא הח"ח למרן הרב מפוניבז' זצוק"ל לפני השואה בהר ציון תהיה פליטה והיה קודש, כאן בארץ ישראל יהיה פחד, אבל בחו"ל סכנה באמת.

והביא הילקוט בעמוס, דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח, וג"כ ציי"ן במכתבו האחרון את המדרש, מלחמות בין אומות העולם צפה לרגלו של משיח, ובארץ ישראל

שם קנית הודך והדרך

סיום רמב"ם שמיטה ויובל ע"י המכון בחדר לימוד רשכבה"ג זצוק"ל

בהתרגשות מהולה בעצב של יתמות נוראית, כחודשיים ימים אחר פטירת רשכבה"ג מרן שר התורה זצוק"ל, עלו גדולי תלמידיו רבני וחברי מכון דרך אמונה בזה אחר בזה בחמישי שעבר, ללשכת הגזית בית רבינו, לערוך את סיום הלימוד ברמב"ם הלכות שמיטה ויובל, מחזור ה', הנלמד כתקנת מרן זיע"א מידי יום שני הלכות ברמב"ם, שם, בחדר לימוד רבינו, אשר משם יצאה תורה והוראה לישראל, ולכל העולם כולו.

המעמד נערך בראשות בנו חביבו הגאון ר' יצחק שאול קניבסקי שליט"א רב ביהמ"ד לדרמן, ומכון 'שיח אמונה', והגאון ר' משה יהודה שניידר שליט"א, החברותא לרשכבה"ג מרן רה"י הגרא"ל שטינמן זצוק"ל, ומרבני המכון, ובהשתתפות רבני המכון.

עם כניסתם סיפר הגאון ר' יצחק שאול כי באופרוף שלו בכניסת זקנו מרן רה"י הגרמ"י ליפקוביץ זצוק"ל לבית הקדוש, הקריא בשבח אביו הגדול מרן רבינו זצוק"ל את דברי הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל, שם נכתב כי המתבדל לעבוד את ה' והולך ישר כאשר עשה אותו האלוקים, ופורק מעליו חשבונות הרבים הרי זה קודש הקודשים.

הגאון ר' יצחק שאול שליט"א שמע בסיפוק את פועליו המבורכים של המכון, ובפרט בקו בו יגיעים ועמלים הרבנים המשיבים על עניית תשובות לעשרות ומאות השואלים, ואף עברו את סך עשרים ושש אלף תשובות בלעה"ר. הגר"ש הדגיש את גודל האחריות הנצרכת קודם עניית התשובות, ושמה לשמוע כיצד הרבנים המשיבים תלמידי רבינו מדקדקים להורות מתוך כתבי וספרי רבינו, להורות לרבים דבר ה' זו הלכה, וצויין כי מספר דרך אמונה פוסקים הכל הלכות בהלכות שביעית, וכן משאר ספרי תשובותיו, כמו"כ העלו בפני הגר"ש את ענין השיעורים היומיים והשבועיים הנמסרים בקו במשנת רבינו, ביניהם השיעור ברמב"ם שמו"י, ועוד.

במהלך הסיום העלה הגאון ר' משה יהודה שניידר שאלה ששאל את רבינו לפני עשרות בשנים, בענין האם אף אכילת מים ששרויים בהם זי"תים, קשה לשכחה, כשתשובת רבינו זיע"א הייתה "הזכרון הוא דבר כל כך יקר, למה לגעת בו ולהכנס לספיקות?". דיון מרתק התפתח לאחר מכן בין הרבנים בהלכות והליכות רבינו בעניני אכילת זיתים.

הגאון ר' יצחק שאול שח, כי כל זמן שנשאל מרן בחיי אביו רשכבה"ג מרן הקהילות יעקב זצוק"ל, לא היה חפץ להורות, והיה מוציא מהארון את המשנ"ב עצמו ומראה לשואלים, ולא היה משיב בע"פ אף כי ידע הכל בע"פ ממש.

בסיום הכינוס, העניק הגאון ר' יצחק שאול לרבני המערכת בחביבות את הספר החדש שיצא לאור מתורת רבינו ע"י מכון דעת נוטה שבראשותו, 'דעת נוטה' על חומש במדבר, עם הקדשת ברכה אישית, וחזק בחום את רבני המכון, וברכם בברכת סיעתא דשמיא בהמשך זיכוי הרבים, והפצת תורת רבינו.

יו"ל ע"י מכון דרך אמונה: 0799-211-666, לקבלת הגיליון במייל: a0799211666@gmail.com, הגיליון יו"ל בסיוע 'נעשה אדם' ע.ר. 580652063

מרכת ישי"ב חנה דרמון רה"ח ר' אברהם רובין שליט"א על צורתו וסיועו לליון -